

ČESKÝ LID

SBORNÍK

VĚNOVANÝ STUDIU LIDU ČESKÉHO V ČECHÁCH,
NA MORAVĚ,
VE SLEZSKU A NA SLOVENSKU.

REDAKTORI:

Části kulturně-historické a ethnografické:

Dr. ČENĚK ZÍBRT,
docent kult. historie

na české universitě.

Části anthropologické a archaeologické:

Dr. LUBOR NIEDERLE,
docent anthropologie

IV.

V PRAZE

KNIHTISKÁRNA F. ŠIMÁČEK, NAKLADATELÉ

1895.

Nález diluvialního člověka v Předmostí.

Podává řed. K. J. Maska.

Navštívil v srpnu 1882 poprvé „skálu“ Chromečkovu a přiléhající hliník s vyčnívajícími kly a hnáty mamutími, byl jsem rozsahem a mohutností popelovitých vrstev nemálo překvapen, neboť neznal jsem ani z vlastní zkušenosti ani z literatury jiného naleziště, jež by co do význačnosti uložení a bohatosti nálezů alespoň přibližně s předmosteckým se shodovalo. Kdekoli se zakoplo, všude naskytovaly se četné zřejmé stopy působnosti diluvialního člověka: roztráštěné zbytky zvířecích, jmenovitě mamutích koster, nástroje lidské a zjevné známky mohutných druhů ohňů, udržovaných hlavně tukem kostí.

Byl jsem prvním odborníkem, jenž dalekosáhlý význam předmosteckého tábořiště náležitě ocenil a o něm veřejnost zprávu podal. Poznáv velikou důležitost tohoto diluvialního naleziště z vlastního názoru, nerozpakoval jsem se již tehdy prohlásiti je za nejbohatší a nejdůležitější stanici diluvialního člověka nejen na Moravě, nýbrž v celé střední Evropě.

Průběhem 12 roků, po kteroužto dobu jsem, pokud mi jen poměry dovolovaly, téměř každého léta soustavně v Předmostí kopal, nabýval jsem čím dále tím pevnějšího přesvědčení o pravdivosti svého výroku, ač se mi tam nepodařilo ani jediného zbytku kostry člověčí z dob diluvialních nalézt. Bylo se mi spokojiti s četnými arci a vzácnými výrobky lidskými z kamene, kosti a slonoviny, bohatou zvířenou diluvialní a stanovením různých okolností, jež vespolek dostatečnými byly k prohlášení nevyvratné pravdy, že člověk v Předmostí tábořící byl vrstevníkem mamuta, nosorožce, soba, pižmoně, losa, zebra, lva, medvěda, rosomáka, lední lišky, zajíce běláka a jiných více, kteroužto pravdu jsem dovedl též obhájeti naproti různým pochybovačům jak domácím tak cizím, z nichž většina arci pouze z nedostatečné znalosti místních poměrů opačný úsudek pronášela.

Teprve letošního roku poštěstilo se mi dopátrati se přímého dokladu vrstevníka mamutů: kostry člověka diluvialního.

Prokopávaje tábořiště na západní straně bývalého útesu vápencového, našel jsem v květnu t. r. kromě úlomku spodní čelisti také kosti končetin člověčích, jevící patrné známky ohryzení dravci. Byl jsem s nálezem tím, o sobě nepatrným, velmi spokojen, neboť jsem jej pokládal za první předzvěst dalších